

[Leif Hermann]

jeg tror såmænd, det var en konstatering, hr. Fischer tillod sig – at der ikke findes noget parti, der har skabt så megen usikkerhed om retssikkerhedsmæssige forhold som Socialistisk Folkeparti.

Se, hr. Fischer er jo klar over, at grundloven beskytter ham, når han står heroppe, og det er vel derfor, hr. Fischer tillader sig at lade den slags usandheder gå fra sig i et ubevogtet øjeblik. Hr. Fischer ved udmærket godt, at det ikke forholder sig således. Hr. Fischer kan ikke på et eneste konkret punkt pege på, at Socialistisk Folkeparti i Folketinget eller i nogen anden sammenhæng har opstillet bare noget, der tilnærmelsesvis begrænser retssikkerheden i den grad, som justitsministeren har gjort det her. Hvis jeg var justitsminister, ville jeg betække mig for den slags væbnere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 71 stemmer (KF, V, FP, RV, CD, KRF og Hugo Holm (UP)) mod 54 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Før jeg tager fat på næste sag på dagsordenen, skal jeg sige, at der bliver en middagspause fra ca. kl. 12.00.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om kreditaftaler.

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 22/11 89. Første behandling 28/11 89. Betænkning 10/5 90. Anden behandling 18/5 90. Tillægsbetænkning 22/5 90).

Der var stillet 8 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Så står vi ved tredje behandling af lovforslaget om kreditaftaler, hvilket jeg synes må konstateres med dyb beklagelse, set ud fra at vi ikke er kommet et skridt videre, siden vi havde andenbehandlingen her i salen.

Det fornyede udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling har tilsyneladende ikke formået flertallet til at imødekomme det endog meget seriøse ønske fra Socialdemokratiets side om at sikre, at teknikken i forbindelse med lovforslaget var i orden. Stadig udsætter ministeren og flertallet sig for risikoen for at få en sønderlemmende kritik for lovsjusk fra dommerstanden og fra advokatstanden.

Det er måske ikke helt korrekt at sige, at der ikke er sket noget som helst under udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling, for vi har faktisk dér fået illustreret, at godt nok stillede justitsministeren i første omgang 40 ændringsforslag i erkendelse af, at det lovforslag, man havde fremsat, vist ikke var helt godt nok, men under udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling kommer der pludselig 8 nye ændringsforslag. Det vil sige, at vi er oppe på 48 ændringsforslag, og de sidste 8 kommer altså i erkendelse af, at der nok alligevel var noget, som burde se anderledes ud.

Jeg synes, det er en meget alvorlig situation at ville udsætte sig for lovsjusk, ikke mindst når udtalelserne kommer fra dommere og advokater. Og jeg forstår egentlig ikke, at vi er bragt i den situation, ikke mindst på baggrund af det svar, som justitsministeren gav mig på mit spørgsmål ved førstebehandling. Og man må nok sige, at netop det spørgsmål, der blev stillet vedrørende høringen, var meget relevant.

Jeg vil godt citere fra førstebehandling, Folketingets forhandlinger sp. 2473 fra 28. november 1989, hvor ministeren siger:

»Når vi derudover har valgt en fremgangsmåde, hvor lovforslaget samtidig med fremsættelsen her i Folketinget sendes til høring til en lang række organisationer, er det alene af tidsmæssige årsager. Der lægger jeg også vægt på, at både folketingsudvalget og jeg selv og Justitsministeriet får lejlighed til at vurdere de høringssvar, der kommer ind, grundigt, og jeg vil selvfølgelig også drøfte med udvalget, hvilken betydning de måtte have for udformningen af den endelige lov.«